

(25. 1.)

MEMORIE VAN ANTWOORD.

(Ingezonden bij brief van 27 November 1906.)

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder n°. 154 der Zitting 1905—1906.)

De ondergeteekenden hebben de eer, in antwoord op de opmerkingen en beschouwingen waartoe het afdelingsonderzoek aanleiding heeft gegeven, het navolgende aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal mede te deelen.

Het was den ondergeteekenden aangenaam zoo algemeen de instemming der Kamer te vernemen met de strekking der ter goedkeuring aangeboden regeling.

Sedert het verschijnen van het Voorloopig Verslag is bekend geworden, dat voor een groot aantal Britsche koloniën tot het tractaat was toegetreden, namelijk voor: the Dominion of Canada, the commonwealth of Australia, Newfoundland, Bahamas, British Guiana, Trinidad, Barbados, Windward Islands, Southern Rhodesia, Gambia, Goldcoast, Northern Nigerië, Malta, Ceylon, Gibraltar, Seychelles. De toetreding der Straits Settlements is nog niet bekend; wel heeft de gouverneur dier kolonie reeds de bij de artikel 1 der regeling bedoelde autoriteit aangewezen. Derhalve bestaat er naar de meening der ondergeteekenden geen bezwaar meer tegen de toepasselijkheid van het tractaat ook in de Nederlandsche koloniën en kan mitsdien artikel 2 van het wetsontwerp vervallen.

Ofschoon het dus thans geen zin meer heeft terug te komen op de bezwaren van de leden, die er de wenschelijkheid niet van kenden inzien de verklaring nopens de toepasselijkheid van het tractaat op de koloniën in het „procès-verbal de signature” ongedaan te maken, schijnt nochtans een enkel woord niet te mogen ontbreken om het motief te doen uitkomen, waardoor het oorspronkelijke standpunt der Regeering werd bepaald.

Dit motief hield verband met de wenschelijkheid om met het oog op de uit de nakoming van het verdrag voortvloeiende verplichtingen; de toepasselijkverklaring op de koloniën afhankelijk te stellen van de gedragslijn, die door de voornaamste Staten, wier koloniën in de nabijheid van ons koloniaal gebied gelegen zijn, zou worden aangenomen. Men had daarbij speciaal op het oog de Britsche bezittingen in Azië en Australië, en men meende, dat zoo lang deze bezittingen buiten de werking van het verdrag zouden worden gelaten, het niet alleen geen zin zou hebben, maar bovendien onverstandig zou zijn om onzen koloniën den last der hooger bedoelde niet te onderschatten verplichtingen op te leggen. Vandaar, dat er prijs op werd gesteld de niet bedoelde verklaring in het proces-verbaal van onderteekening ongedaan te maken.

Thans, nu evenwel blijkt, dat later vele belangrijke Britsche koloniën onder de heerschappij van het tractaat zijn gebracht, gelden dezelfde overwegingen en is derhalve de aanleiding vervallen om de dezerzijdsche verklaring ten opzichte der koloniën terug te nemen.

Hoewel de ondergeteekenden de juistheid der bezwaren, die in het Voorloopig Verslag tegen artikel 2 der oorspronkelijke wetsvoordracht gemaakt werden, niet kunnen erkennen, maar

zich daarentegen in het algemeen wel kunnen vereenigen met hetgeen in hetzelfde Voorloopig Verslag tegen die bezwaren werd te berde gebracht, zoo achten zij het mede overbodig hun gevoelen te dezer zake nader toe te lichten, nu het artikel, dat aanleiding der bezwaren was, overbodig is geworden. Slechts zij hierop gewezen, dat de vorige Regeering geenerlei schuld treft van het feit, dat zij Harer Majesteits gezant te Parijs opdroeg de Nederlandsche koloniën in het „procès-verbal de signature” te noemen, welke vermelding achteraf, aanvankelijk niet wenschelijk bleek. Nadat toch de Nederlandsche Regeering zich tot de Fransche, die ten deze de leiding van zaken op zich genomen had, gewend had, ten einde te vernemen op de koloniën van welke Staten het tractaat toepasselijk zou zijn, noemde de Fransche Regeering daarop abusievelijk onder andere de Britsche koloniën. Hierin zag de Nederlandsche Regeering aanleiding ridder DE STUERS op te dragen ook onze koloniën in het „procès-verbal” op te nemen.

Naar aanleiding van de vraag, welke de voornemens zijn van de Regeering met betrekking tot de uitvoering van artikel 1 der onderwerpelijke Regeling, kan ter inlichting worden medegedeeld, dat omtrent den persoon van de in dat artikel bedoelde autoriteit reeds overeenstemming is verkregen. Niet juist achten de ondergeteekenden het standpunt van sommige leden, die als die autoriteit gaarne zouden aangewezen zien den voorzitter of een der andere bestuursleden van eene vereeniging of instelling, welke zich het lot van de hierbedoelde vrouwen en meisjes aantrekt. In het stelsel der Regeling hebben de bedoelde personen immers reeds eene eigen taak te vervullen en hebben zij de overheid in haar streven te steunen en haar in hare functie ter bereiking van het gewenschte doel te completeeren. Daartegenover staat natuurlijk dat anderzijds den betrokken autoriteiten op de noodzakelijkheid van zoo groot mogelijke samenwerking met de particulieren behoort te worden gewezen. Waar dit vooropstaat, kunnen niet in één persoon tweeërlei functies worden vereenigd, hetgeen niet uitsluit, dat ten zeerste is gewenscht, dat de aan te wijzen autoriteit hart heeft voor de zaak, welker belangen hij geroepen is te helpen bevorderen. Een belangstellend ambtenaar meent de Regeering gevonden te hebben in de hoofdcommissaris van politie te Amsterdam, die na het in werking treden van het „Arrangement” als de in artikel 1 bedoelde autoriteit het eerst in aanmerking zal komen. Het ligt reeds in het voornemen hem daarbij ter zijde te doen staan door een persoon, van politiezaken op de hoogte, en door een klerk. De hoofdcommissaris van politie, die zich door middel van het gemeentelijke politiepersoneel de wetenschap kan verschaffen omtrent alles, wat hij ter uitvoering der internationale regeling noodig heeft te weten, heeft zich met voorkennis van den burgemeester van Amsterdam bereid verklaard die functie eventueel te aanvaarden, na de toezegging der Regeering, dat bijaldien te zijner tijd de uitvoering van de Regeling van omvangrijker aard mocht blijken te zijn, dan thans kan worden verwacht, tot eene reorganisatie van het Regeeringsbureau zal worden overgegaan. Tot het treffen van maatregelen, die nu reeds grootere uitgaven zullen vorderen, dan de uitvoering die de Regeering aan het „Arrangement” blijkt het vorenstaande denkt te geven, acht de tweede ondergeteekende zich voorshands niet gerechtigd.

Met het oog op het vervallen van artikel 2 van het oorspronkelijke ontwerp van wet, wordt een gewijzigd ontwerp bij deze Memorie gevoegd.

Aangezien het zaak zal zijn dat het tractaat zal kunnen bekrachtigd worden zoodra de goedkeuringswet in het *Staatsblad* zal hebben gestaan, is in het gewijzigd wetsontwerp een nieuw artikel 2 opgenomen, dat in verband met artikel 2 der wet houdende algemeene bepalingen der wetgeving van het Koninkrijk de mogelijkheid daartoe opent.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
VAN TETS VAN GOUDRIAAN.

De Minister van Justitie,
E. E. VAN RAALTE.

De Minister van Koloniën,
D. FOCK.